

ابوطالب میرزایی

از کارکنان بازنشسته دانشگاه

۱۳۸۱

ابوطالب میرزایی هفتادور در سال ۱۳۲۷ در اهواز به دنیا آمد. خانواده ایشان در شهر هفتادور در استان یزد زندگی می کردند و جزء خانواده های فرهنگی و با سواد دوران خویش بودند که پس از مهاجرت به اهواز نیز مادر ایشان به مکتب داری و آموزش قرآن پرداختند و پدرشان در راه آهن مشغول به کار شدند.

ابوطالب میرزایی تا مقطع ششم ابتدائی نظام قدیم را در دبستان رستگاری ویس به پایان رساند و پس از آن مدتی نیز در اهواز به ادامه تحصیل پرداخت ولی علی رغم علاقه شدید ایشان به ادامه تحصیل و به جهت ضرورت اشتغال، از تحصیل بازماند.

ایشان در سال ۱۳۴۱ در بیمارستان (جندی شاپور شماره ۱) امام خمینی (ره) اهواز در زمان ریاست دکتر بیدل به عنوان مسئول پاپیون پزشکان و استادان به کار مشغول شد و علاوه به این، در وقت شب نیز در کارخانه قنادی و نان پزی برای تأمین هزینه های زندگی فعالیت داشت.

حدود سال ۱۳۴۲ بود که بیمارستان امام خمینی(ره) از وزارت بهداشتی به دانشگاه جندی شاپور اهواز واگذار گردید و ایشان پس از چند سال خدمت در بیمارستان، به اداره نگهبانی دانشگاه جندی شاپور اهواز که در آن زمان در منطقه پردیس کنونی واقع بود، منتقل و مشغول به کار شد.

ایشان از مشاهدات خود پیرامون فضای فیزیکی دانشگاه می گوید: "در آن زمان دانشکده های کشاورزی و علوم به شکل تازه ساز و دانشکده پزشکی و پرستاری وجود داشت و بیمارستان گلستان به ریاست دکتر فتحی پور در حال ساخت در محل کنونی به چشم می خورد. در قسمت جلوی بیمارستان گلستان، آموزشگاه کشاورزی و منازل کارمندان اداره کشاورزی قرار داشت که به دانشگاه واگذار شده بود. دانشکده پزشکی در ابتدا در محل ترمینال اتوبوسرانی در خیابان ۲۴ متری، قرار داشت سپس به ساختمان سه گوش منتقل و بعدها به پردیس دانشگاه جندی شاپور اهواز و به محل کنونی منتقل گردید. ورودی اصلی دانشگاه، در آن زمان در محل ورودی بانک ملی شعبه دانشگاه قرار داشت و اداره فضای سبز دانشگاه در روبروی ساختمان نارنجستان، اداره کل باغ بوتانیک خوزستان بود."

آقای میرزایی پیش از پیروزی انقلاب اسلامی با دانشجویان و فعالان سیاسی دانشگاه در ارتباط بود از این رو توسط ساواک دستگیر و تحت بازجویی و ضرب و شتم قرار گرفت.

ایشان پس از پیروزی انقلاب، به عنوان نماینده کارکنان در شورای سرپرستی دانشگاه و در کنار دیگر اعضاء از جمله دکتر منوچهر دویبی در اداره دانشگاه همکاری داشت.

پس از آن نیز ایشان با همکاری اعضاء هیأت علمی، کارکنان و دانشجویان همزمان با تعطیلی دانشگاه ها و شروع جنگ تحمیلی کوشیدند تا با ماندن در دانشگاه در حفظ و آمادگی این مرکز علمی و آموزشی در قالب جهاد دانشگاهی نقش مثبتی داشته باشند، که از آن جمله می توان به دکتر حمید کهرام، مهندس عباس بذرفکن، مهندس علی شکراله زاده، دکتر رحیم چینی پرداز، مهندس عباس والا، دکتر حبیب موسوی جهرمی، دکتر کریم منصوری، دکتر مهران کلانتر، دکتر رضا اقتداری، دکتر نجفعلی رضایی آباده و دکتر مجتبی موسویان اشاره نمود.

با توجه به نقش نهاد تازه تاسیس جهاد دانشگاهی در اداره دانشگاه ها در سال های اولیه پس از پیروزی انقلاب اسلامی، آقای میرزایی از سال ۱۳۶۱ تا ۱۳۸۰ از دانشگاه به جهاد دانشگاهی خوزستان مامور شد و با فعالیت در بخش خدمات، تدارکات و تأسیسات این نهاد در اقدامات زیر مشارکت فعال داشت.

۱- راه اندازی کارگاه شیشه گری

۲- راه اندازی آزمایشگاه خاک و مواد

۳- راه اندازی آموزشگاه زبان

۴- راه اندازی داروخانه و آزمایشگاه تشخیص طبی با همکاری دکتر عبدالحسین شکورنیا

۵- راه اندازی فروشگاه کتاب جهاد دانشگاهی با همکاری محمدرضا سنگبر

۶- ساخت ۱۸ دستگاه واحد مسکونی برای کارکنان جهاد دانشگاهی

افزون بر این آقای میرزایی در سراسر مدت جنگ تحمیلی با حضور فعال در جبهه و پشت جبهه و در بیمارستان های دانشگاه در راستای خدمات رسانی به رزمندگان فعالیت داشت که از آن جمله می توان به ساخت و راه اندازی آزمایشگاه تشخیص طبی و دارو خانه و کلینیک ۱۳ آبان وابسته به جهاد دانشگاهی اشاره داشت.

از دیگر کارهای برجسته آقای ابوطالب میرزایی در دانشگاه شهید چمران اهواز، راه اندازی و اداره تعاونی مصرف کارکنان دانشگاه است. وی به عنوان رئیس هیأت مدیره به همراه اعضای این هیأت، خدماتی را در تأمین نیازمندی های دانشگاهیان در دوران دشوار جنگ تحمیلی به انجام رساند. لازم است در اینجا به افرادی از جمله آقایان: مجید امیرزاده، مرحوم ایرج امیری، رجبعلی امیری، علی حقیقت خواه، خوشبخت، محمد علی منوچهری (از معلمان آموزش و پرورش) و مهندس تقی دهدشتی اشاره کرد.

در سال ۱۳۶۰ تنها اردوی خانوادگی اساتید دانشگاه جندی شاپور اهواز متشکل از حدود ۴۰۰ نفر در دانشگاه فردوسی مشهد برگزار می گردد. آقای میرزایی و آقای مجید امیرزاده در تأمین نیازمندی های تدارکاتی و خدماتی این اردوی بی مانند، نقش زیادی داشتند. جا دارد از مرحوم محمد علی دلمه زاده کارمند دانشکده الهیات و عضو ستاد نماز جمعه اهواز یاد شود که در این اردو، زحمات زیادی را در کنار آقای میرزایی مبذول داشت.

پس از پایان مدت مأموریت آقای میرزایی در جهاد دانشگاهی، ایشان به عنوان مسئول خدمات دانشکده علوم در دوره ریاست دکتر محمد رعایایی، کوشش های زیادی برای سامان دادن به فضای فیزیکی و زیباسازی محیط انجام داد. وی با هماهنگی مقامات دانشگاه و در اختیار قرار دادن کلاس های دانشکده در روزهای پنجشنبه و جمعه به موسسات آموزشی مانند قلمچی و آریا و جذب منابع مالی، بخشی از هزینه های مورد نیاز انجام خدمات و تعمیرات در دانشکده را تأمین می کرد.

آقای میرزایی در سال ۱۳۸۱ به بازنشستگی نائل شد. یکی از خدمات وی پس از بازنشستگی، برعهده داشتن مدیریت عامل شرکت تعاونی مسکن اعضای هیأت علمی دانشگاه است. وی در کنار آقایان دکتر رعایایی، خداپناه، محمودیان شوشتری، کرم زاده و یزدانی کچوئی به عنوان اعضای هیأت مدیره توانستند ۲۱۴ پلاک آپارتمان در قالب ۵ بلوک برای اعضای شرکت که همگی از اعضای هیأت علمی دانشگاه بودند در مدت حدود سه سال و هشت ماه ساخته و تحویل دهند.

ایشان اکنون همچنان به انجام امور ساختمانی مورد نیاز دانشگاهیان مشغول است. رابطه وی با استادان دانشگاه همچون رابطه پدر- فرزندی است. دانشگاهیان ایشان را انسانی زحمتکش و منصف و پاک دست و امین می دانند. حاصل زندگی آقای میرزایی و همسر ایشان، سه فرزند پسر و سه فرزند دختر با تحصیلات عالی به شرح زیر می باشد.

آقای علیرضا میرزایی   دانشجوی دکتری مدیریت

خانم فاطمه میرزایی   لیسانس علوم تربیتی

آقای محمدرضا میرزایی   فوق لیسانس اقتصاد و معاون دیوان محاسبات استان خوزستان

خانم لیلا میرزایی   پزشک متخصص اطفال

خانم مریم میرزایی   فارغ التحصیل رشته آموزش ابتدائی

مهدی میرزایی   کارشناسی ارشد رشته مدیریت فناوری اطلاعات و کارمند بانک